

Udenrigsministeren (Guldberg):

Også her vil jeg gerne takke for tilsagnene og den velvillige behandling, det gode miljø, der har rådet omkring forslaget, og jeg skal gøre mit yderste for, at mit svar her bidrager til det almindelige ønske, forstår jeg, om, at der ikke skal være udvalgsbehandling.

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Haugaard, at jeg kan bekræfte, at jeg naturligvis har samme syn på spørgsmålet i den forbindelse.

Jeg vil gerne sige til fru Karen Thurø Hansen, at jeg ikke er helt så sikker på, hvordan jeg skal bedømme det spørgsmål, der er rejst. Jeg har også forsket i sprog, og jeg ved ikke, om det er mig, der har en anden sproglig fornemmelse, men jeg har i hvert fald lagt mærke til, at når der i artikel 4 i den danske tekst står, at vi skal „udse“ en speciel myndighed, så kan det virke mere som noget aktivt oprettende af noget nyt, end når man læser den norske tekst, hvor der står, at man skal „utpeke“. Jeg ser, at i Sverige „utser“ man, og i Finland „valtio-er“ man, og jeg har selv den fornemmelse, at den tanke jeg sprogligt lægger i det, i og for sig alene er, at vi forpligter os til at udpege, at anvise en myndighed, som skal overvåge og følge dette. Deri ligger — og det bør også være den rigtige konklusion — at vi i forvejen jo har myndigheder, der skal tage sig af forureningsproblemer og miljøproblemer, og jeg forstår dette her sådan, at vi må sige: de skal også følge med i, om den forurening på det nationale territorium, som de jo i øvrigt skal kontrollere, kan have virkninger i forhold til andre lande, og skal i så fald aktionere.

Jeg tør altså ikke dermed påstå, at det overhovedet ikke koster noget, men jeg vil sige, at det bør være rimeligt at betragte det som et led i den almindelige forureningsbekæmpelse i sit eget land.

Vi kunne jo også omvendt sige, at hvis det er på vores område, der forurenes af andre lande, så slipper vi altså for noget, som de andre landes overvågningsmyndigheder så til gengæld skal tage sig af, så jeg tror, at jeg har lov at sige, at det er ikke noget væsentligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om Statens Kunstfond [af Ib Christensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 144) findes i tillæg A. sp. 2537, fremsættelsen i tidenden sp. 3722).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de resterende sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om statstilskud til orkestre uden for hovedstadsområdet [af Ib Christensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 152) findes i tillæg A. sp. 2581, fremsættelsen i tidenden sp. 4243).

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om statstilskud til et landsdelsorkester for Sjælland [af Ib Christensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 153) findes i tillæg A. sp. 2583, fremsættelsen i tidenden sp. 4243).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om film og biografier [af Ib Christensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 154) findes i tillæg A. sp. 2585, fremsættelsen i tidenden sp. 4244).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed [af Ib Christensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 155) findes i tillæg A. sp. 2587, fremsættelsen i tidenden sp. 4245).

Lovforslagene sattes til forhandling.